

ГЕОРГИ ЩЕРЕВ КАМБАНАТА

chitanka.info

*Помня я: висока до небето,
като зов в очите ми стои.
Опнато от слънцето, възето
сред звуците тържествени
върви.
Сега мълчи и в тъмното се гуши,
загледана в небесните вълни.
И няма вечер кой да я послуша,
а в скърбен тон душата ѝ звъни...
Изпълва ме и жалост, и тревога —
от старостта ѝ кой ще я спаси.
Смалява се усмивката ѝ строга,
сърцето ѝ напукано виси...
Вълнувам се... Дали ще ме познае
след толкова изгаснали лета.*

*Пред мен като деца играят
последните листа на есента.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.